

соціальні гарантії — це встановлені законами мінімальні розміри оплати праці, доходів громадян, пенсійного забезпечення, соціальної допомоги, розміри інших видів соціальних виплат, встановлені законами та іншими нормативно-правовими актами, які забезпечують рівень життя не нижчий від прожиткового мінімуму.

Система соціальних гарантій складається з: пенсійного забезпечення допомоги сім'ям з дітьми та малозабезпеченим сім'ям, пільг на оплату житлово-комунальних та інших послуг, індексації грошових доходів та регулювання цін.

Формування фінансової бази соціальних гарантій досягається за посередництвом багатьох ланок фінансової системи. Джерелами фінансування соціальних гарантій в Україні є: власні кошти, кошти фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, кошти установ недержавного страхування, кошти державних та місцевих бюджетів, кошти соціальних фондів, кошти підприємств, організацій, установ усіх форм власності, кредитування.

На сьогодні систему соціального захисту України можна розділити на державну та недержавну. Виплата більшості соціальних допомог відбувається за рахунок видатків державних та місцевих бюджетів. В основному ці допомоги спрямовуються на підтримку малозабезпечених верств населення. Реалізація соціальних гарантій для працездатного населення відбувається за рахунок коштів організацій та підприємств.

Основною метою державних соціальних гарантіє є забезпечення мінімально-необхідного рівня надання послуг у галузі освіти, медичного, культурного, побутового і соціального обслуговування населення, насамперед громадянам з низьким рівнем матеріального забезпечення. Водночас, у державі повинні бути створені умови для споживання суспільних благ і послуг на рівні, вищому від гарантованого, а також якіснішого змісту.

ЗАВДАННЯ ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВОГО ДЕРЖАВНОГО СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ

Кальна А.В., гр. ФЗ-39ск

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.В. Жилякова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

В умовах зміни соціально-економічних орієнтирів і парадигми розвитку суспільства, посилення соціальної ризикованості та зростання напруження у соціально-трудових відносинах важливу роль

відіграє ефективно функціонуюча система загальнообов'язкового державного соціального страхування, яка слугує підґрунтям для подальшого відновлення зайнятості та створення економічних умов для стимулювання ефективності праці.

Під соціальним страхуванням варто розуміти систему економічних відносин з приводу утворення різного виду резервів грошових і матеріальних засобів, необхідних для відшкодування збитку, надання допомоги або для соціального забезпечення у разі настання певних подій, обумовлених страховими ризиками.

До загальних ознак соціального страхування належать: правова, економічна та соціальна, тоді як до спеціальних – цільовий характер, невід'ємність від трудової діяльності людини, залежність від соціального ризику, загальнонаціональні пріоритети, імперативність, періодичність, відновлення соціально-економічної безпеки, імовірності, конкретизація соціального страхування. В сукупності вони сприяють широкому усвідомленню значення досліджуваних фінансових відносин та тлумачать його специфічну характеристику.

Складовими компонентами системи загальнообов'язкового державного соціального страхування є: пенсійне страхування, медичне страхування, страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, страхування на випадок безробіття та страхування з тимчасової втрати працездатності та витратами, зумовленими похованням. Усі вони слугують ефективними інструментами соціального захисту тих категорій громадян, які опинились в зоні відповідного соціального ризику та згідно законодавства підлягають соціальному страхуванню.

На основі ґрунтованого дослідження сутності загальнообов'язкового державного соціального страхування правомірно його розглядати як систему прав, обов'язків і гарантій надання соціального захисту, форму матеріального чи соціального забезпечення громадян, різновид фінансових відносин.

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ РЕАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ПІДПРИЄМСТВА

Карабут В.В., гр. ФЗ-19ск

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **О.П. Близнюк**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Основною метою інвестиційної діяльності підприємства є забезпечення реалізації найбільш ефективних форм вкладення капіталу, спрямованих на розширення його економічного потенціалу.